

Lévai Imréné

Ez anyám huga, Bella. A kép A Margit-szigeten készült az 1930-as években. Bellát, azaz Izabellát [1896/97--?] is Budapestre járaták egyetemre, akárcsak anyám nővérét, Olgát. Ő is rühellte az egyetemet, mint Olga. Bella nagyon furcsa nő volt. Azt is úgy adták férjhez [lásd: házasságközvetítő] egy kocsmároshoz. Már nem volt olyan fiatal, bár nagyon csinos volt, és örült, hogy férjhez ment. A férje egy kereskedelmiben érettségizett [lásd: kereskedelmi iskolák] vidéki zsidó ember volt, a Thököly út és a Murányi utca sarkán volt italmérése. Nagyon jó anyagi helyzetben voltak. Bella nem dolgozott, nem szeretett emberek között lenni. Moziba járt meg olvasott. Főzni sem tudott, az anyósa főzött, amíg élt. Gyerekük nem lett sose. A háborút mindketten túléltek. A férje nem volt munkaszolgálatos. Nem szerettem őket, mert borzasztóan éreztették velünk, hogy sokkal jobb anyagi helyzetben vannak, mint mi.